

[Justitsministeren.]

om, at der ikke har været tale om andet end en eller anden form for happening.

Jeg kan oplyse, at Københavns politi ikke har modtaget nogen anmeldelse i denne sag, og at politiet heller ikke har fundet anledning til af egen drift at foretage en nærmere efterforskning, en holdning, som jeg finder helt rimelig. Man skal vel heller ikke skyde spurve med kanoner.

Hagen Hagensen (KrF):

Det er korrekt, at man ikke skal skyde spurve med kanoner. Det er også givet, at der er tilfælde, hvor man, uanset om man mener, det er lavet for sjovs skyld, eller hvad det nu er, alligevel af hensyn til, hvad det kan betyde for andre, bør foretage sig et eller andet.

Jeg har af ministerens svar forstået, at der ikke er indkommet nogen anmeldelse, men det gælder dog, at man efter retsplejeloven har en pligt til fra politiets side at efterforske, hvis man mener, der er foregået en strafbar handling. Det mener jeg bør undersøges, idet jeg af de grunde, som jeg nævnte før, af hensyn til andre, må mene, at der her, uanset om man på stedet efterhånden er blevet klar over, at det kun har været for sjov, kan være tale om, at man i hvert fald har gjort forsøg på at udøve en offentlig myndighed eller i hvert fald på retsstridig måde har benyttet en dragt, der er forbeholdt en offentlig myndighed. Og da professor Krarup har medvirket til dette, finder jeg, at der bør foretages en undersøgelse af forholdene.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg beklager over for hr. Hagen Hagensen at måtte sige, at jeg ikke agter at foretage en sådan undersøgelse. Dertil synes jeg faktisk, at sagen er for bagatelagtig. Men jeg er samtidig af den opfattelse, at den form, hvorunder hr. Hagen Hagensen har rejst spørgsmålet her, egentlig burde være tilstrækkelig til i offentligheden at give indtryk af, hvilke latterlige affærer man en gang imellem giver sig ud på, når man laver den slags happenings.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til justitsministeren:

„Vil ministeren medvirke til at lette bestemmelserne om brandsikring, således at kravene til brandsikring ikke bliver urimelige?“

(Spm. nr. 163).

Skriftlig begrundelse.

Mange hoteller, pensionater, ungdomsskoler m. m. er i store økonomiske vanskeligheder på grund af brandsikringsbestemmelserne. Det må være muligt at lempe bestemmelser, idet kravene i mange tilfælde har vist sig at være urimelige, uhensigtsmæssige eller helt overflødige.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Baggrunden for mit spørgsmål er det cirkulære, de vedtægter, der er udsendt om brandsikring, og som er blevet skærpet meget kraftigt efter den store hotelbrand. Man får det indtryk, at når der sker sådan en stor ulykke, så handler man ligesom i en slags panik og laver kravene så stramme, at de kan virke urimelige nogle steder.

Derfor får man ikke så få henvendelser udefra, hvor man står uforstående over for disse bestemmelser. Det drejer sig om tilfælde, hvor der er let adgang til at komme ud, hvor det hele er lavet af beton, og hvor man ikke kan se nogen grund til, at der så skal sættes ekstra døre el. lign. op.

En anden ting er også, at det for ældre hoteller, skoler o. lign. kan betyde, at det kan være meget svært at få det til at løbe rundt, og da visse brancher i forvejen er hårdt ramt, kunne jeg godt tænke mig at få at vide, om der er mulighed for at lempe på disse bestemmelser, så de bliver rimelige, dog selvfølgelig sådan, at der ikke er forbundet direkte fare med det, altså hvor der er tale om brandfælder o. lign.

Justitsministeren (Orla Møller):

Tiden løber hurtigt, og jeg tror derfor, at jeg også bør begynde med at minde om, at det ikke er længere siden end den 1. september 1973, at hotel Hafnia brændte med det resultat, at 33 mennesker omkom. Det er baggrunden for justitsministeriets bekendtgørelse af 21. maj 1974 om brandværnsforanstaltninger i ældre hoteller m. v.